

ABSTRAKT

Tato diplomová práce řeší předškolní vzdělávání v době pandemie COVID-19 z pohledu logopedie. Cílem bylo zjistit, zda pandemie ovlivňuje rozvoj komunikačních dovedností u dětí v rámci školní zralosti a připravenosti.

Výzkumné šetření probíhalo metodou kvantitativní. Ke sběru dat byl využit samostatně vytvořený dotazník, jenž vyplnilo 50 respondentů z běžných mateřských škol z kraje Vysočina. Výzkumným vzorkem byli učitelé dětí s povinnou školní docházkou.

Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že množství odkladů povinné školní docházky je ve školním roce 2020/2021 vyšší než v předchozích letech. Jako hlavní příčinu respondenti uvedli psychickou nezralost, do níž se řadí i narušená komunikační schopnost. Dále bylo zjištěno, že u více jak poloviny respondentů mají děti ve třídě stejné obtíže v komunikačních schopnostech jako v minulých letech, i přesto však 92 % učitelů přiznalo, že nebyly ve školním roce 2020/2021 naplněny vzdělávací cíle v oblasti komunikace, dle Rámcově vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. V jazykových rovinách měly děti dle respondentů nejčastěji obtíže s výslovností hlásek L, R, Ř, se spontánním vyprávěním podle obrázku, s tvorbou souvětí a také s dodržováním pravidel konverzace.

Hlavním zjištěním je potvrzení stanovené hypotézy, která říká, že byl rozvoj komunikačních dovedností v rámci školní zralosti a připravenosti ovlivněn pandemií COVID-19. V závěru jsou formulována konkrétní doporučení, která by mohla zlepšit rozvoj komunikačních dovedností u dětí, v případě distančního vzdělávání.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Předškolní vzdělávání, komunikační schopnosti, školní zralost a připravenost, COVID-19, distanční vzdělávání.